

Szczecin, dnia 23.07.2009r.

Nr rej. 14022 - 4560 - 339/09

W odpowiedzi na Pana pismo informuję:

Stosownie do przepisu art.4 ustawy z dnia 16.04.2004r. o czasie pracy kierowców / Dz.U. Nr 92, poz.879 z p.z. / w kwestiach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33).

Wprowadzając w wyniku nowelizacji do ustawy o czasie pracy kierowców zakaz zatrudniania kierowców, „gdy praca wykonywana jest w porze nocnej zatrudnianych w porze nocnej” w wymiarze przekraczającym 10 godzin na dobę ustawodawca nie zdefiniował pojęcia „pracownika zatrudnianego w porze nocnej.”

Tym samym uważam, że należy przyjąć definicję zawartą w art. 151⁷ § 2 Kodeksu pracy.

W myśl cytowanego powyżej przepisu pracownik, którego rozkład czasu pracy obejmuje w każdej dobie co najmniej 3 godziny pracy w porze nocnej lub którego co najmniej 1/4 czasu pracy w okresie rozliczeniowym przypada na porę nocną, jest pracującym w nocy.

Ponadto regulacja zawarta w Kodeksie pracy jest zgodna z postanowieniami art. 2 p-t 4 Dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 4.11.2203r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy / Dz.U.UE. L z 18.11.2003r.; Dz.U.UE.L.2003.299.9; Dz.U.UE-sp.05-4-381 / definiującym „pracownika wykonującego pracę w porze nocnej”. W myśl cytowanego przepisu dyrektywy „pracownik wykonujący pracę w porze nocnej” oznacza:

a/ z jednej strony: każdego pracownika, który w porze nocnej pracuje w zwykłym toku pracy przez przynajmniej trzy godziny swojego dobowego wymiaru czasu pracy;

oraz

b/ z drugiej strony: każdego pracownika, który w porze nocnej może przepracować pewną część swojego rocznego wymiaru czasu pracy, który zostaje ustalony zgodnie z wyborem danego Państwa Członkowskiego:

i/ zgodnie z przepisami krajowymi, po konsultacjach z partnerami społecznymi;

lub

ii/ w drodze układów zbiorowych lub porozumień zawartych między partnerami społecznymi na szczeblu krajowym lub regionalnym.

W przypadku zatrudniania dwóch kierowców należy ustalić czy drugi kierowca który nie kieruje pojazdem świadczy pracę czy też jego pobytu w pojeździe nie kwalifikuje się w pewnych okresach doby jako świadczenia pracy lub okresu pobytu w pojeździe nie wlicza się do czasu pracy. Od tego zależy status drugiego kierowcy pod kątem zakwalifikowania jako „pracownika pracującego w nocy.”

Nadinspektor Pracy

mgr Waldemar Kozłowski